خبر

رئیس مجمع عالی نمایندگان کارگران ایران:

سازمان تأمین اجتماعی و شرکت‌های شستا حیاط خلوت دولت است

حمایت محجوب نماینده مجلس و رئیس خودخوانده خانه کارگر از دولت حسن روحانی در انتخابات دوازدهمین دوره ریاست جمهوری در حالی خشم ۱۳میلیون کارگر که دخلشان با خرجشان نمی‌خواند را در آورده است که چنبره نمایندگان دولت یازدهم و تعداد زیادی از اصلاح‌طلبان بر ۴۰۰شرکت متعلق به سازمان تأمین اجتماعی (شستا) و صندوق بازنشستگی کشوری مورد انتقاد نمایندگان کارگری و کارفرمایی قرار گرفته است.

به گزارش «جوان» آمارهای مرکز آمار و بانک مرکزی بیانگر این است که هزینه خانوار حداقل ۳میلیون تومان در ماه است با این حال سیاست‌بازی خانه کارگر و سنگ‌اندازی‌های ۱۰ ساله این نهاد در به رسمیت یافتن سندیکاهای کارگری در کشور موجب شده حداقل دستمزد کارگر به یک میلیون تومان در ماه هم نرسد و جالب اینکه خانه کارگر مشخص نیست از کجا و با چه حکم و مجوزی خود را نماینده ۱۳ میلیون کارگر زحمتکش می‌داند.

■ سیاسی‌کاری خانه کارگر پایان ندارد؟

چند سالی است که سیاسی‌کاری و لابی‌های خانه کارگر در انتخابات‌های مختلف مورد توجه افکار عمومی قرار گرفته است و مردم و کارگران به عنوان بزرگ‌ترین جامعه نیروی کار کشور به خود می‌گویند چرا خانه کارگر به جای دفاع از حقوق کارگران در دولت و مجلس و سایر نهادها وارد عرصه سیاست شده است.

متأسفانه خانه کارگرهای فعلی نهاد مذکور را محلی برای لابی‌های شخصی و گروهی با دولت (کارفرمای بزرگ) و بخش خصوصی دولت‌ساز (کارفرمای کوچک) قرار داده‌اند. این در حالی است که رد پای حضور خانه کارگر در سیاسی‌کاری و صدها شرکت متعلق به سازمان تأمین اجتماعی و صندوق‌های بازنشستگی و سایر شرکت‌های دولتی دیده می‌شود که این رویه‌ها خشم جامعه کارگری را نسبت به خانه کارگر به همراه داشته است.

در این بین، رئیس مجمع عالی نمایندگان کارگران ایران از روش مدیریت سازمان تأمین اجتماعی توسط مدیران کنونی انتقاد کرد و گفت: سازمان تأمین اجتماعی حیاط خلوت دولت شده است.

سیدمحمد یاراحمدیان، رئیس مجمع عالی نمایندگان کارگران ایران در میزگرد بررسی عملکرد دولت در اشتغال و تأمین اجتماعی با اشاره به اینکه تأمین اجتماعی متعلق به بیمه‌شدگان است، گفت: دارایی آن به صورت امانت نزد مدیرانی است که باید از آن صیانت کنند.

وی با اشاره به اینکه منافع ۴۲ میلیون نفر با این شیوه مدیریت در تأمین اجتماعی به خطر افتاده است، گفت: در حال حاضر مصرف تأمین اجتماعی از منابع پیشی گرفته است.

یاراحمدیان گفت: متأسفانه نمایندگان کارگران و بیمه‌شدگان تنها دو کرسی در مقابل ۹ کرسی که تماماً دولتی هستند، در این سازمان دارند و نمی‌توانند از حقوق بیمه‌شدگان دفاع کنند، زیرا این دو کرسی، کرسی حداقلی است.

■ نماینده کارگران را از هیئت نظارت بر تأمین اجتماعی بیرون کردند

وی تصریح کرد: در دولت قبل نماینده جامعه کارگری در هیئت نظارت سازمان تأمین اجتماعی عضو بود، اما در این دولت نماینده‌ای از بیمه‌شدگان وجود ندارد و قائم مقام وزیر بهداشت جایگزین شد.

یاراحمدیان با اشاره به اینکه بدهی تسویه شده در سال ۹۲ این سازمان به ۱۳۰ هزار میلیارد تومان رسیده است، خاطرنشان کرد: چرا باید کارگرها نامحرم و از اطلاعات شرکت‌ها بی‌خبر باشند، در صورتی که ارزش افزوده شرکت‌های زیرمجموعه سازمان تأمین اجتماعی فقط ۵ درصد بوده است.

وی گفت: این موضوع نشان می‌دهد مدیرانی که توسط دولت انتخاب می‌شوند، اهلیت مدیریت این مجموعه را ندارند. چرا باید چهار بار مدیران سرمایه‌گذاری سازمان تأمین اجتماعی تغییر یابد؟ اگر مدیران مجموعه سازمان تأمین اجتماعی این موضوع را قبول ندارند، ترازنامه شستا را در معرض دید عموم قرار دهند.

■ بانک رفاه دولت نه کارگران

رئیس مجمع عالی نمایندگان کارگران ایران با تأکید بر این نکته که فعالیت مدیران این مجموعه به جای تصدی‌گری باید به سمت سهامداری می‌رفت، گفت: مثلاً بانک رفاه که ۱۰۰۰ شعبه دارد و پشتیبان بیش از ۱۵ میلیون بیمه‌شده است، اما سود حاصله از بانک در سنوات گذشته بسیار رقم ناچیزی است.

وی با اشاره به روند سرفصل‌های بودجه که برای سازمان تأمین اجتماعی تهیه شده است، گفت: روند هزینه‌های درمانی ۲۰۰ درصد، روند هزینه‌های درمانی غیر مستقیم بیش از ۲۰۰ درصد، هزینه پرسنلی، اداری و تشکیلاتی ۲۵۶ درصد، افزایش حقوق و مزایا ۲۳۰ درصد کارکنان، هزینه عمرانی غیر ضروری در بخش درمان ۷۲۷ درصد رشد دارد.

یاراحمدیان تصریح کرد اما وصولی حاصل از شستا در سال ۹۲ از ۲ هزار و ۶۰۰ میلیارد تومان به ۲ هزار میلیارد تومان در سال ۹۶ رسید که آیا این به منزله رونق اقتصادی است؟

وی ادامه داد: بازپرداخت سود تسهیلات کوتاه مدت ۶ هزار میلیارد تومان در سال ۹۶ است که مشخص نیست این سود از کجا قرار است تأمین شود و این رقم بازپرداخت تسهیلات نیست بلکه سود تسهیلات است یعنی روزانه ۱۶ میلیارد تومان سود تسهیلات را شامل می‌شود و این فاجعه است.

رئیس مجمع عالی نمایندگان کارگران ایران با اشاره به تسهیلاتی که در سال ۹۶ باید در سازمان تأمین اجتماعی پرداخت شود، گفت: قرار است ۹۰۰ میلیارد تومان تسهیلات به کارکنان و ۴۰۰ میلیارد تومان به بیمه‌شدگان تسهیلات داده شود، همچنین قرار است ۵۰۰ میلیارد تومان در بخش مسکن اجتماعی هزینه شود که سال گذشته نیز گفتند این رقم هزینه شد، اما نمی‌گویند این مسکن‌ها کجا احداث شده است.

یاراحمدیان خاطرنشان کرد: مدیرانی که امروز در رأس سازمان تأمین اجتماعی هستند، اهلیت ندارند و من شفاف عرض می‌کنم که سازمان تأمین اجتماعی حیاط خلوت دولت است.

■ محجوب با کدام اجازه از اقدامات ضدکارگری خودودولت حمایت می‌کند

یاراحمدیان گفت: مشکلات جامعه کارگری در حالی عنوان شد که دامنه این گرفتاری‌ها در دولت یازدهم وسیع‌تر شده است.

یاراحمدیان با انتقاد از عملکرد دبیر کل خانه کارگر و رئیس فراکسیون کارگری مجلس در دفاع از مطالبات جامعه کارگران گفت: جای تعجب است، نماینده‌ای که تحت عنوان خانه کارگر و نماینده این قشر از جامعه خود را معرفی می‌کند، تمام قد از عملکرد دولت که باعث ایجاد گرفتاری‌های بسیار برای کارگران شده دفاع می‌کند و حال آنکه وقتی از وی از طریق رسانه‌ها خواستار پاسخگویی به چنین اقدام‌هایی می‌شویم، متأسفانه حاضر به گفت‌وگو با نمایندگان کارگری و حتی پرسشگری رسانه‌ها نیستند.

■ کارگران پله صعود محجوب و خانه کارگر بودند

این مقام مسئول در ادامه افزود: آقای محجوب ۳۰ سال است که به اسم کارگران برای حضور در مجلس رأی گرفته، ولی حداقل دفاع از کارگران را در خانه ملت نداشته است. دبیر کل خانه کارگر در حالی رخت کارگری بر تن می‌کند که حداقل اقدام لازم از جمله اخطار به وزیر کار در مورد اجرای ماده ۷ قانون کار را نداشته است.

■ محجوب از مقابل رشد تشکل‌های کارگری کنار رود

متأسفانه دبیر کل خانه کارگر در طول سال‌های اخیر همواره به دنبال تضعیف عالی‌ترین سطوح استانی و کشوری تشکل‌های کارگری بوده و حاضر به کمک نمایندگان تشکل‌ها نبوده است. وی خطاب به محجوب گفت: طرح استاد و شاگردی یکی از پروژه‌های در راستای به استثمار کشیدن کارگران در دولت یازدهم بود که بنا داشت همه کارگران را از شمولیت تأمین اجتماعی جدا کند، به طوری که از یک در کارگاه در حالی کارگر را بیرون می‌کرد که از در دیگر بدون هیچ حمایت قانونی و حق اجتماعی وی را با استثمار می‌کشید.

۵۶۰ هزار میلیارد تومان از بدهی ۷۰۰ هزار میلیاردی کشور را دولت یازدهم ایجاد کرده است

دولت یازدهم بودجه ۲ سال اول دولت دوازدهم را خورده است

سیف خزانه خالی سال ۹۲ را تکذیب و طیب‌نیا افزایش حجم بدهی‌های دولت حسن روحانی را تأیید کرد

گزارش یک
هادی غلامحسینی

در هفته اخیر رئیس کل بانک مرکزی اعتراف کرد که خزانه خالی سال ۹۲ تنها یک تعبیر بوده است و نه واقعیت و در پی آن وزیر اقتصاد دولت یازدهم نیز اعتراف کرد که در دولت یازدهم حجم بدهی‌های دولت از ۴۰۰هزار به ۷۰۰هزار میلیارد تومان رسیده است. در این بین با توجه به اینکه ۵۰ تا ۱۰۰میلیارد دلار از درآمدهای بلوکه شده نفتی دولت دهم نصیب دولت حسن روحانی شد بدین ترتیب گفتار علی طیب‌نیا در ابتدای دولت یازدهم در جمع خبرگان رهبری مبنی بر بدهی‌های ۱۴۰میلیاردی دولت صحیح است. با این حساب در دولت یازدهم ۵۶۰ هزار میلیارد تومان بدهی برای دولت ایجاد شده است که به معنی پیش‌خور کردن بودجه دو سال ابتدایی دولت دوازدهم است.

به گزارش «جوان»، در حالی که وزیر اقتصاد اعتراف کرده که در دولت یازدهم ۳۰۰هزار میلیارد تومان (معادل یک سال بودجه عمومی کشور) بر حجم بدهی‌های دولت افزوده شده است، شواهد نشان می‌دهد از ۷۰۰هزار میلیارد تومان حجم بدهی فعلی دولت حداقل ۵۶۰هزار میلیارد تومانش در دولت تدبیر و امید ایجاد شده است؛ این بدان معنی است که دولت یازدهم تقریباً بودجه دوسال ابتدایی دولت دوازدهم را پیش‌خورد کرده است و هر شخصی سکان دولت بعد را در اختیار بگیرد نه تنها با خزانه خالی رو به رو خواهد شد بلکه با انبوهی از بدهی‌های برجا مانده از دولت تدبیر و امید مواجه می‌شود.

بدهی‌های ۷۰۰ هزار میلیارد تومانی دولت یازدهم تقریباً معادل دو سال بودجه عمومی کل کشور ایران است و در واقع دولت یازدهم نه‌تنها خزانه خالی به دولت دوازدهم تحویل خواهد داد که حجم بدهی‌های دولت در دولت یازدهم نسبت به گذشته پنج برابر شده است.

■ سیف: خزانه خالی نبود

رئیس کل بانک مرکزی هفته گذشته بعد از چهار سال تعریف جدیدی از خزانه خالی که حسن روحانی ابتدای دولت از آن سخن گفت، ارائه داد و مدعی شد خزانه خالی نبوده بلکه تعبیر رئیس‌جمهور از خزانه، وضعیت درآمدها و بدهی‌های دولت بوده است. این اظهارات سیف در حالی مطرح می‌شود که در انتخابات دوره یازدهم خزانه خالی مدام از سوی حسن روحانی اظهار و بزرگنمایی شد.

■ اعتراف به بزرگنمایی یک دروغ

البته گزارش‌های خزانه داری کل کشور، دیوان محاسبات مجلس، سازمان حسابرسی کل کشور و سایر نهادهای ناظر همه و همه در سال ۹۲ نشان می‌داد که در این سال خزانه خالی نبوده است اما رسانه‌های حامی دولت انقدر این دروغ را بزرگنمایی کردند که بسیاری از مردم باورشان شد اما حالا خدا را شکر که حامیان دولت به دروغ‌های سال ۹۲ اعتراف کرده‌اند.

■ اعتراف نیم‌بند وزیر اقتصاد به صعود ۳۰۰هزار میلیاردی بدهی‌های دولت روحانی

طی هفته گذشته هم طیب‌نیا، وزیر اقتصاد دولت یازدهم که به دلیل اظهارات ضد و نقیض خود در تمام طول چهار سال گذشته اعتبار و جایگاه اقتصادی خود را در بین اهالی اقتصاد تقریباً از دست داده است اعتراف جوانمردانه‌ای داشت و مدعی شد ابتدای دولت یازدهم حجم بدهی‌های دولت ۴۰۰ هزار میلیارد تومان بود که در چهار سال اخیر با ۳۰۰ هزار میلیارد تومان رشد به رقم ۷۰۰ هزار میلیارد تومان رسیده است.

■ طیب‌نیا این بخش از واقعیت را فاکتور گرفت

اظهارات کنونی طیب‌نیا اگرچه ۳۰۰هزار میلیارد تومان از حجم بدهی‌های کنونی دولت را متعلق به دولت یازدهم می‌داند اما بازهم بخشی از واقعیت را انعکاس نداده است. شواهد و قرائن نشان می‌دهد که حداقل ۵۰ تا ۱۰۰میلیارد دلار از پول‌های نفتی بلوکه شده در خارج از کشور که متعلق به دولت دهم بود نصیب دولت حسن روحانی شد حال اگر دلارهای آزادسازی شده را از بدهی‌های ۴۰۰هزار میلیارد تومانی ابتدای دولت یازدهم کسر کنیم می‌بینیم که تقریباً حجم بدهی‌های دولت دهم در حدود ۱۵۰هزار میلیارد تومان بوده است. در تصدیق این رقم باید عنوان داشت که علی طیب‌نیا در ابتدای دولت یازدهم در پیشگاه مجلس خبرگان رهبری اعلام داشت که مجموع بدهی‌های دولت تا پایان دولت دهم ۱۴۰هزار میلیارد تومان است.

■ هنر ۵ برابر کردن بدهی‌ها نزد تدبیر است و بس

با توجه به مطلب فوق به این نتیجه می‌رسیم که بیش از ۵۵۰ هزار میلیارد تومان از بدهی ۷۰۰ هزار میلیارد تومانی کنونی دولت در دولت تدبیر و امید ایجاد شده است که این حجم بدهی مؤید آن است که حجم بدهی‌های دولت در دولت یازدهم نسبت به گذشته پنج برابر شده است و هر جریانی که سکان دولت دوازدهم را در اختیار بگیرد با باغ سوخته‌ای رو به رو خواهد شد که بی‌تدبیری دولت یازدهم اورای از بدهی‌ها را بر سر باغبان دولت دوازدهم ایجاد کرده است. البته امید می‌رود جزئیات بدهی‌های دولت توسط وزارت اقتصاد منتشر شود تا بهتر قضاوت شود.

■ تشدید فقر کارشناسی و تحلیل اقتصادی در دولت روحانی

به گفته یک منبع آگاه، کاهش بهای جهانی نفت اصلاً از سوی دولت حسن روحانی و تئوریسین‌های اقتصادی دولت یازدهم پیش‌بینی نشده بود از این رو دولت روحانی به دلیل فقر در کارشناسی و تحلیل اقتصادی به واسطه کاهش بهای جهانی نفت و همچنین خلف وعده غربی‌ها در انتقال سرمایه به ایران غافلگیر شد و در واقع تلاش کرد با ایجاد بیش از ۵۶۰ هزار میلیارد تومان تعهد و بدهی و همچنین چهار برابر کردن انواع مالیات‌ها طی سال چهار سال گذشته گذران امور کند.

■ رویای بربادرفته سرمایه خارجی

در حقیقت دولت حسن روحانی بیش از حد به غربی‌ها اعتماد کرد چراکه تصور می‌کرد از طریق ارتباط با کشورهای غربی می‌تواند سرمایه‌گذاری خارجی جذب کند از همین رو بر پایه این تصور غلط، چنان بدهی و تعهدات دولت در اقتصاد را افزایش داد که دولت دوازدهم بی‌شک در حوزه اقتصاد با انواع و اقسام مین‌گذاری‌های صورت گرفته در دولت یازدهم روبه رو خواهد شد (تنها یکی از تعهدات دولت دوازدهم این است که باید ۴۰ هزار میلیارد تومان اوراق بدهی منتشره در بازار سرمایه را قبل از پرداخت حقوق کارمندان دولت تسویه کند).

■ افزایش ۱۰۰۰هزار میلیارد تومان حجم نقدینگی در ۴ سال

در این بین یکی از مین‌گذاری‌های خطرناک دولت یازدهم در بخش اقتصاد آن است که حجم نقدینگی کل کشور از محدوده ۵۰ هزار میلیارد تومان در ابتدای دولت یازدهم با ۸۰۰ هزار میلیارد تومان افزایش به ۱۳۰۰هزار میلیارد تومان در پایان سال ۹۵ رسیده است حال با توجه به میانگین رو به رشد حجم نقدینگی در دولت روحانی می‌توان به سهولت پیش‌بینی کرد که این متغیر پولی در پایان دولت یازدهم به محدوده ۱۵۰۰هزار میلیارد تومان درخواهد آورد و به جرئت می‌توان مدعی شد که رشد تقریبی ۱۰۰۰هزار میلیاردی حجم نقدینگی در دولت حسن روحانی یک مین‌گذاری خطرناک در اقتصاد است؛ چراکه عموم این قدرت خرید خلق شده متعلق به ثروتمندان جامعه است و به زودی طوفانی از تورم را در اقتصاد به راه خواهند انداخت.

اقدامات خطرناک و غلط تئوریسین‌های اقتصادی دولت یازدهم طی چهار سال گذشته مشخص نیست با چه هدفی انجام گرفته است و نگران کننده آن است که دولت بخواهد با تداوم رویه بدهکارسازی دولت و مین‌گذاری‌های پیوسته در اقتصاد ایران حاکمیت را در برابر این خواسته قرار دهد که به هر ترتیب ممکن باید در برابر جامعه جهانی در هر مسئله‌ای کوتاه بیاید؛ این در حالی است که این امر یک خطر برای انقلاب و تئوری اقتصاد مقاومتی است.

یادداشت

محمد شهاب

پویایی طرف عرضه در گرو پویایی سرمایه فیزیکی

قرار است امری حاصل شود فهمی از الگویی جدید که وجود آن ادعا شد. الگوی جدید با عنوان تحقیق و توسعه فراساختاری که در یادداشت به مورخ ۱۹ اردیبهشت بیان ابتدایی از آن شد، به تبیین مفهومی به صورت فنی نیاز دارد. هدف این است که اندیشه‌ای که بیان می‌شود به گونه‌ای بیان شود که تفاسیر مختلف از آن نشود. درامتداد نگارش مطرح شده، این نگارش قصد تبیین آن موضوع در قالب مدل تصمیم‌گیری به منظور تطبیق این مفهوم برای استخراج یک تفسیر مشترک دارد. از این رو در ابتدا با بیان مقدمه‌ای بر بهینه‌یابی پویا و بهینه‌یابی ایستا، تفسیر وجود تحقیق و توسعه فراساختاری بر اساس آنچه بیان می‌شود تبیین می‌گردد.

در مسائل بهینه‌یابی پویا زمان نقش اساسی دارد ولی این مسئله در مورد بهینه‌یابی ایستا نیست. در بهینه‌یابی، تصمیم‌گیرنده هدف یا اهدافی دارد که با توجه به محدودیت‌های خود می‌تواند با انتخاب متغیرهای تصمیم، به آن هدف یا اهداف برسد. تفاوت، در ماهیت متغیرهای تصمیم (ورودی) است. در بهینه‌یابی پویا تصمیم‌گیری برای متغیرهای ورودی در طول زمان وجود دارد در حالی که در بهینه‌یابی ایستا امکان تصمیم‌گیری برای متغیرهای تصمیم یا همان متغیرهای ورودی طی زمان وجود ندارد. بهینه‌یابی ایستا در یک زمان از فرایند تولید (فاز ساخت یا فاز بهره برداری) متغیرهای تصمیم را بررسی می‌کند و به صورت نقطه‌ای جواب مشخص می‌گردد(مقدار بهینه استفاده از متغیر تصمیم یا همان نهاده تولید) در حالی که در بهینه‌یابی پویا متغیرهای تصمیم در طول زمان چه به صورت کمی و کیفی در حال تغییر می‌باشند.

اگر هزینه‌های ثابت سرمایه‌گذاری (سرمایه فیزیکی) در جایگاه یک متغیر پویا نباشد، این متغیر سبب می‌شود که شرکت‌های تولیدکننده نتوانند با آنها که توانایی آن را دارند که در هر لحظه از زمان تغییرات کمی و کیفی در این متغیر تصمیم (نهاده اصلی تولید) انجام دهند، داشته باشند. این امر سبب می‌شود عملاً امکان قدرت رقابت‌پذیری برای شرکت‌های تولیدکننده که ماهیت بهینه‌یابی آنها ایستا است با شرکت‌هایی که دولت‌های آنها با انجام هزینه‌های تحقیق و توسعه مسئولیت پویا شدن متغیر مهم ورودی در تولید(هزینه‌های سرمایه‌گذاری ثابت) را پذیرفته‌اند نداشته باشند. پویایی طرف عرضه یک روی سکه‌ای است که روی دیگر آن پویا بودن سرمایه فیزیکی می‌باشد. زمانی که متغیرهای شما تابع زمان باشند، گذشت زمان به شما قدرت می‌دهد. گذشت زمان به شما انباشت دانش و اطلاعات می‌دهد. گذشت زمان مسیرهای جدید تکنولوژی را برای شما نشان می‌دهد. بازار در خدمت کسی است که عرضه‌ای داشته باشد که تاکنون وجود نداشته است. عکس این ماهیت نیز دقیقاً نتیجه‌های عکس دارد که موضوع یادداشت دیگری باید قرار گیرد.

در بهینه‌یابی ایستا نقش تصمیم‌گیران به حداقل ممکن می‌رسد به این معنا که قیدهای حاکم بر تصمیم‌گیران است که خروجی را به صورت مشخص و مقید تعیین می‌کند.

زمانی می‌توان حداکثر کردن سود از طریق بهینه‌یابی پویا صورت گیرد که تولیدکننده پشتوانه قدرتمند مالی تحقیق و توسعه داشته و این سبب شده باشد که متغیرهای تصمیم یا همان ورودی‌ها تابع زمان شود در غیر این صورت تولیدکننده خود را با بهینه‌یابی ایستا روبه‌رو خواهد کرد به این معنا که تصمیم‌گیری‌ها در همان مرحله ابتدای تولید (فاز ساخت) خواهد بود. در تحقیقی که در اقتصاد ایران صورت گرفته است نشان داده شده است که هزینه‌های تحقیق و توسعه انجام شده توسط شخص خود بنگاه‌ها منجر به افزایش بهره‌وری و سود برای آنها نشده است. در همان تحقیق اذعان شده است که علت آنکه بر خلاف باور نظری این امر حاصل شده است این است که تحقیق و توسعه نیازمندی امری مستمر است و اگر تا ۹۰ درصد راه طی شود ولی مابقی طی نشود نتیجه تحقیق و توسعه که پویایی عوامل تولید و به تبع آن پویایی طرف عرضه است، شکل نخواهد گرفت که تولیدکننده را از مزایای آن بهره‌مند سازد. تحقیق و توسعه اصولاً فعالیت پرریسکی است و هزینه‌های انجام شده برای آن ممکن است به نتیجه نرسند. همچنین هزینه‌های تحقیق و توسعه غالباً هزینه‌های سنگینی هستند و اگر این هزینه‌ها به اندازه کافی نباشند از اثربخشی لازم برخوردار نیستند. در ضمن در بنگاه‌های دولتی هزینه‌های تحقیق و توسعه معمولاً با انگیزه‌های تولید دانش (تابع زمان کردن متغیرهای تصمیم) صورت نمی‌گیرد (سید فرشاد فاطمی ص ۱۵۶) از همین روست که شرکت‌های خصوصی طالب آن هستند که اگر فرآورده‌هایی از تحقیق و توسعه انجام شده است به جای آن که خود این مسیر که ماهیت آن تابع زمان بودن متغیرهای تصمیم است را طی کنند آن فرآورده را خریداری و خود را تنها با محاسبات ساده از میزان پیش‌بینی سطح تولید و هزینه‌های ثابت و متغیر و قیمت فروش قرار دهند. بنابراین با بیان آنچه گفته شد تحقیق و توسعه فراساختاری به معنای امکان تحول در ساختار تصمیم‌گیری تابع تولید برای تولیدکنندگان می‌باشد. این امر حاصل نمی‌شود مگر با انجام تحقیق و توسعه فراساختاری آن هم به صورت پیوسته توسط یک نهاد حاکمیتی با رویکرد توانمند کردن تولیدکنندگان. شاخص تحقیق و توسعه فراساختاری هدف قرار داده شدن پویایی متغیرهای تصمیم یا همان متغیرهای ورودی تابع تولید است که منجر به پویایی طرف عرضه می‌شود. الحمدلله الرب العالمین

انرژی

کاهش ۶۰ هزار بشکه‌ای تولید نفت ایران به رغم معافیت از توافق اوپک

رشد اقتصادی نفتی روحانی هم به خطر افتاد

جدیدترین گزارش اوپک نشان داد تولید نفت ایران به رغم معافیت از توافق «کاهش تولید اوپک»، طی دو ماه متوالی کاهش یافته و عربستان در ماه آوریل (فروردین) بیش از ۴۹ هزار بشکه در روز افزایش تولید داشته است. بدین ترتیب با توجه به اینکه عمده رشد اقتصادی ایران در سال ۹۵ متکی به نفت بود انتظار می‌رود رشد اقتصادی ایران با کاهش مواجه شود.

به گزارش فارس، سازمان کشورهای صادرکننده نفت خام اوپک در جدیدترین گزارش خود به نقل از منابع ثانویه اعلام کرد تولید نفت ایران در ماه آوریل ۲۰۱۷ برابر با فروردین ماه ۱۳۹۶ به ۳ میلیون و ۷۵۹ هزار بشکه در روز رسیده است که نسبت به ماه پیش از آن ۳۴/۷ هزار بشکه در روز کمتر است.

بر اساس این گزارش، ایران در ماه مارس برابر با اسفند ۹۵ روزانه ۳ میلیون و ۷۹۳ هزار بشکه نفت تولید کرده است که این رقم در ماه پیش از آن یعنی فوریه (بهمن ۹۵) ۳ میلیون و ۸۱۹ هزار بشکه در روز بوده است.

بر این اساس، تولید نفت ایران طی ماه مارس به نسبت ماه فوریه ۲۶ هزار بشکه در روز و در مجموع طی دو ماه گذشته (آوریل و مارس) ۶۰/۷ هزار بشکه در روز کاهش یافته است و این بدان معناست که هرچند ایران از توافق «کاهش تولید» کشورهای تولیدکننده نفت اوپک و تولیدکنندگان غیراوپکی معاف بوده اما میزان تولید نفتش را کاهش داده است.

بر اساس آمارهای اوپک، ایران در سه ماهه نخست سال ۲۰۱۷ یعنی ماه‌های ژانویه، فوریه و مارس روزانه ۳ میلیون و ۷۹۷ هزار بشکه نفت تولید کرده است.

متوسط تولید نفت ایران در سال ۲۰۱۶ برابر با روزانه ۳ میلیون و ۵۰۵ هزار بشکه و در سال ۲۰۱۵ برابر با ۲ میلیون و ۸۳۶ هزار بشکه در روز بوده است.

اوپک در بخش دیگری از گزارش خود، آمارهای ارائه شده از سوی وزارت نفت (منابع اولیه) را این‌چنین اعلام کرده است: تولید نفت ایران در آوریل ۲۰۱۷ روزانه ۳ میلیون و ۸۶۲ هزار بشکه و در ماه مارس ۳ میلیون و ۸۹۱ هزار بشکه در روز بود که بر این اساس تولید نفت ایران روزانه ۲۹ هزار بشکه در روز کاهش یافته است.

بر اساس این گزارش، تولید نفت ۱۳ کشور عضو این سازمان در ماه آوریل ۲۰۱۷ (فروردین ۹۶) ۳۱ میلیون و ۷۳۲ هزار بشکه در روز عنوان شده است.

این رقم نسبت به تولید ماه مارس ۱۸ هزار و ۲۰۰ بشکه در روز کمتر بوده است. اوپک در ماه مارس روزانه ۳۱ میلیون و ۷۵۰ بشکه نفت تولید کرده بود. جالب است که تولید نفت عربستان که از توافق کاهش تولید معاف نشده است با ۴۹ هزار و ۲۰۰ بشکه در روز افزایش نسبت به ماه پیش از آن به ۹/۹۵۴ میلیون بشکه در روز رسیده است.

کشورهای آنگولا، گابن، کویت، نیجریه، قطر و عربستان تولید خود را افزایش و باقی کشورها از جمله ایران کاهش تولید داشته‌اند.

نوبت دوم

شهرداری رشت

آگهی مناقصه عمومی دو مرحله‌ای

ترمیم روسازی شامل رفع چاله و ترکهای آسفالتی به همراه همسطح سازی منهول‌های واقع در نواحی ۳ گانه شهرداری رشت

۱. نام دستگاه مناقصه‌گزار: شهرداری رشت، شهرداری منطقه ۱

۲. شرح مختصر موضوع مناقصه و میزان سپرده:

عنوان پروژه	برآورد اولیه (ریال)	میزان سپرده شرکت در مناقصه (ریال)	مدت اجرای پروژه	پایه	رشته
ترمیم روسازی شامل رفع چاله و ترک‌های آسفالتی به همراه همسطح‌سازی منهول‌های واقع در ناحیه منطقه ۱ شهرداری رشت	۶/۱۲۹/۸۸۳/۶۱۷	۳۰۶/۴۹۴/۱۸۰	۸	۵	راه
ترمیم روسازی شامل رفع چاله و ترک‌های آسفالتی به همراه همسطح‌سازی منهول‌های واقع در ناحیه ۲ منطقه ۱ شهرداری رشت	۴/۲۵۱/۰۹۴/۸۱۸	۲۱۵/۵۵۴/۷۴۰	۸	۵	راه
ترمیم روسازی شامل رفع چاله و ترک‌های آسفالتی به همراه همسطح‌سازی منهول‌های واقع در ناحیه ۳ منطقه شهرداری رشت	۵/۱۱۴/۳۲۷/۳۷۵	۲۵۵/۷۱۶/۳۶۸	۸	۵	راه

۳. تاریخ چاپ آگهی: آگهی نوبت اول ۱۳۹۶/۲/۱۷ و آگهی نوبت دوم ۱۳۹۶/۲/۲۳ ۴. مهلت خرید اسناد: از تاریخ ۱۳۹۶/۲/۲۳ الی ۱۳۹۶/۲/۲۵

۵. محل خرید حضوری اسناد: اداره حقوقی واقع در خیابان سعدی، کوچه شهید فرقان بین ساختمان مرکزی شهرداری ۶. قیمت اسناد و نحوه واریز وجه: در قبال پرداخت ۵۰۰/۰۰۰ ریال به شماره سیبا ۰۱۰۴۸۵۸۱۷۳۰۰۱ بانک ملی شعبه شهرداری رشت ۷. مهلت و محل تحویل پیشنهاد: تا پایان وقت اداری روز پنجشنبه مورخ ۱۳۹۶/۳/۴ دبیرخانه شهرداری، واقع در خیابان سعدی، بعد از تقاطع خیابان معلم، ساختمان شماره یک شهرداری

۸. شرایط اختصاصی خرید اسناد مناقصه: * داشتن رتبه و ظرفیت مجاز کار و متناسب با ظرفیت مجاز براساس برآورد اولیه پروژه از سوی معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی ریاست محترم جمهوری (ارائه گواهینامه صلاحیت، پرینت ظرفیت مجاز کاری به هنگام درخواست اسناد مناقصه ضروری است) ۹. مدت اعتبار پیشنهادهای مناقصه: سه ماه از تاریخ بازگشایی پیشنهاد قیمت ۱۰. ساعت، روز و محل قرائت پیشنهادها: گشایش پاکتها جهت ارزیابی فنی ساعت ۳۰: ۱۴ روز دوشنبه مورخه ۱۳۹۶/۳/۸ شهرداری رشت (دفتر امور مالی) به نشانی فوق‌الذکر و زمان بازگشایی پاکتهای مالی پیمانکارانی که امتیاز لازم را کسب کرده باشند متعاقباً اعلام خواهد شد. ۱۱. هزینه انتشار آگهی به عهده برنده مناقصه می‌باشد.

۱۲. شهرداری در رد یا قبول هر یک از پیشنهادها مختار است. ۱۳. بدیهی است شرکت در مناقصه و ارائه پیشنهاد به منزله قبول شرایط شهرداری است.

سید محمد علی ثابت قدم – شهردار رشت